

REBELL

UTGITT AV RØDUNGDOM

Spesialnr. 8. mars 1998

10 kr.

JENTEOPPRØR!

Forsvar abortlova!

Jenter i arbeid

Kontantstøtte

-frihet til hva?

Gjør noe med skolen!

Ungdomshus

Lærlingekrisa

- noen tjener på det

Jenteopprør!

Har vi likestilling i Norge når pornobladene har kvinnelige redaktører? Når kvinner kan bli toppsjef eller redere? Eller når Dagbladet kan melde at det finnes kvinner som banker ektemennene sine? Har vi likestilling i Norge fordi Gro Harlem Brundtland har vært statsminister og «landsmoder»? Har vi likestilling i Norge?

Politikerne later som om det ikke finnes kvinneundertrykking i Norge, og høyresida prater om at «likestillinga har gått for langt». I stedet for bedring av jenter sin livssituasjon har vi fått et likestillingombud som skryter av at hun aldri har gått i 8.mars tog. Men politikerne og byråkratene kan si så mange bevingende ord de vil og påstå at det ikke finnes kvinneundertrykking, det hjelper ingenting for oss som lever i det virkelige Norge.

Kvinner tjener gjennomsnittlig 57% av det menn tjener, uavhengig av om en håndfull damer kan håve inn millionlønninger. Slanking er blitt den vanligste dødsårsaken for unge jenter i Norge. Vi gjør fremdeles mer husarbeid enn gutter, vi velger mellom færre yrker, jobber mer deltid og utsettes daglig for seksuell trakassering og overgrep. Det er IKKE å leve i et likestilt samfunn.

Vi har en lang historie.....

I år er det 150 år siden amerikanske kvinnelige arbeidere gikk til streik 8.mars 1848. Dagen har vært feira siden 1910 da en sosialistisk kvinnekongress i København innstiftet den som internasjonal kampdag. Siden da har mange tog gått og viktige slag er vunnet. Vi har vunnet retten til stemmerett, kvinner er organisert i arbeidslivet, jenter

og gutter har formelt lik rett til utdanning og vi har vunnet kampen om sjølbestemt abort i Norge. Men vi har ikke vunnet likestilling.

...men kampen er ikke vunnet

Vi lever fremdeles i ett samfunn hvor jenter sin rolle er å være pene, slanke og ganske stille, mens gutter skal være sterke og selvstendige. Og vi kan ikke sitte på rompa å vente på at dette skal endre seg. Vi må fortsette i sporene fra generasjoner før oss. Nå trenger vi ikke flere festtaler og store ord om likestilling, vi trenger et jenteopprør! 8.mars har blitt inntatt av de unge jentene de siste årene. Men vi kan ikke avgrense jentekampen til en dag i året. Vi må reise nye krav, og kjempe for dem hver dag. Det er på tide å starte en ny kamporganisasjon for jenter i Norge.

En ny jenteorganisasjon

Utviklinga med økt seksualisering av reklamen, eksplosjon i koblinga mellom

sex og vold i pornoen og stadig mer åpenlys prostistusjon kommer til å øke framover. Dette rammer alle jenter. Enten gjennom dårlig selvbilde, spiseforstyrrelser, gjennom incest eller andre seksuelle overgrep. Når de samme jentene samtidig blir forstra opp på kjempe bløffen om det «likestilte Norge», er dette noe som stemmer dårlig overens med det som unge jenter faktisk opplever. Nettopp i denne motsigelsen ligger det et stort potensiale for jenteorganisering.

Et potensialet for at vi skal samle oss i kampen mot porno og prostitusjon, mot stripping og kvinnefiendtlig reklame, mot privatisering og nedbygging av velferdsstaten. Potensialet for nok en gang å reise krav om likelønn og 6-timers dag og for retten til å gå trygt på gata. Tida er inne for å samle oss i kampen for at alle mennesker skal være frie og selvstendige, i kampen for full kvinnefrigjøring! Gratulerer med dagen!

Vi har vunnet kampen om sjølbestemt abort i Norge. Men vi har ikke vunnet kampen for frigjøring. Her fra anti-abortdemonstrasjon i Oslo i 1994. Foto: Sigurd Jorde

ABONNER PÅ REBELL! - 110 KR FOR 8 NUMMER - KONTONR: 0814 47 92131

INNHOOLD:

- 3 FORSVAR ABORTLOVA!
- 4 KONTANTSTØTTE
- 6 JENTER I ARBEID
- 8 LÆRLINGEKRISSA
- 9 GJØR NOE MED SKOLEN!
- 10 UNGDOMSHUS NO!

Rebell blir utgitt av Rød Ungdom.

Ansvarlig redaktør: Magnus Engen Marsdal
Innholdet i signerte artikler representerer ikke nødvendigvis Rød Ungdoms syn.

Adresse: Osterhausgt. 27, 0183 OSLO

Fax: 22 98 90 55 Tlf: 22 98 90 70

Kontonummer, løssalg: 0801 20 60689

RU og Rebell på nettet:

www.raud.ungdom.org/

Forsvar

abortlova!

I 1978 fikk vi en lov som garanterte kvinner i Norge retten til sjølbestemt abort. Men kampen er ikke over.

Av Hege Bae Nyholt

På slutten av 70-tallet fikk vi rett til sjølbestemt abort innen tolvte uke i Norge. Dette var en følge av en lang og hard kamp mot det gamle nemdsystemet, hvor det var en nemd som avgjorde om hver enkelt kvinne skulle få lov til å ta abort eller ikke. Nemdene satte seg over kvinnenens evne til selv å vurdere sin egen livssituasjon. Vi manglet retten til å kunne bestemme over eget liv og egen kropp. Det var en stor seier for kvinnebevegelsen da kampen endelig førte til seier og vi fikk dagens abortlov på slutten av 70-tallet. Loven ble vedtatt i 78 og trådte i kraft fra 79.

Så begynte vi å slappe av. Vi hadde vunnet vår rett til å bestemme over egen kropp. Selv om dystre menn som Børre Knudtsen og Ludvig Nessa til tider har lagd baluba med blodige fostere i plastposer og holdt åpne møter hvor de har fordømt kvinner nord og ned. Det er ikke noe nytt.

Ny abortdiskusjon

Samtidig som Bondeviks disipler nå sitter i regjeringsstolene har vi på 90-tallet fått en ny abortdiskusjon. Men denne gangen er situasjonen litt forandret. Side om side med de klassiske kristne abortmotstanderne finner vi i 90-års abortdebatt kvinner som vanligvis kaller seg selv sosialistiske og radikale.

I 1996 gikk Kristin Halvorsen (leder i SV), Kristin Aase (tidligere leder i KRFU) og Kristin Clemet (Høyre) inn i tenkeboksen for å reise alliansen som skulle stå i spissen for 90-års abortdebatt.

Med SVs Kristin Halvorsen i front la de fram et skremselsbilde om et fremtidig sorteringssamfunn hvor man viderefører Hitlers innerste drømmer, hvis man utvider bruken av fostervannsdiagnostikk. I dag er det kvinner over 38 år, og/eller med arvelig belastede sykdommer som får tilbud om dette.

Fostervanns-diagnostikk er en prøve av fostervannet som tas på moren for å se om barnet har store skader eller sykdommer. Halvorsen sa at hvis det blir funnet skader på et foster ender dette nesten alltid i en abort. I tillegg til at legestanden forventer dette og presser kvinnen til å ta abort. Kvinner bør altså si nei til informasjon om fosterets tilstand i følge Halvorsen. Sitat: Man vokser på lidelse.

Er det altså *ikke* å ta ansvar å vurdere om man makter å leve med et dødssykt barn som aldri kommer til å vokse opp? Sannheten er at av de ca 16 000 abortene, som utføres i Norge hvert år, er bare ca 150 av disse abortene på skadede og syke fostre. Fostervanns-diagnostikk er i første rekke en forbedring. Man kan senke antall dødsfall ved fødsel og man gir kvinnen et reelt valg. Hvis hun velger å beholde barnet har hun tid til å forberede seg på situasjonen og legge forholdene så godt som mulig til rette.

Tømt for politisk innhold

Det er rett at det er vanskelig å få et sterkt funksjonshemmet barn i Norge. Problemet med debatten som 3x Kristin satte i gang er at abortspørsmålet blir tømt for politisk innhold og redusert til å dreie seg om den enkeltes etikk og moral. Hvis en kvinne, eller et par, vurderer etter fostervannsdiagnostikk at de ikke har krefter og ressurser til å ta seg av et sterkt funksjonshemmet barn, hva skjer da? Skal da enkelte personer ha rett til å komme drassende med sine etiske prinsipper og sette seg over deres avgjørelse?

I 1996 kom det et forslag om å utvide retten til selvbestemt abort til 18. uke. Om dette sa Kristin Halvorsen: Jeg er redd en utvidelse til 18 uker vil oppfattes som et signal til kvinner om at det ikke haster med å ta bestemmelsen om abort.

Vanskelig avgjørelse

Virkeligheten er at unge jenter kan være gravide uten å være klare over dette. Det er ikke uvanlig å ha uregelmessig menstruasjon. For jenter som blir gravide og ønsker abort ville det være en stor lettelse å slippe veien om nemda etter 12. uke.

For de fleste kvinner er abort en utrolig vanskelig avgjørelse som ingen vil forhaste, men heller ikke trekke ut unødvendig lenge. Mange gruer seg også for selve det medisinske inngrepet. Å tro at en kvinne velger å utsette en så vanskelig avgjørelse i det lengste p.g.a. latskap eller andre grunner, er mangel på tro på at kvinner selv kjenner sin egen kropp og situasjon best.

Med den nye abortalliansen springer Halvorsen abortmotstanderne sitt ærend enten hun vil det eller ikke. 90-års abortdebatt tier om den grunnleggende retten for kvinner til å bestemme over egen kropp. Selv om vi vant første runde i kampen for sjølbestemt abort i 1978 er ikke kampen over. Abortspørsmålet må igjen bli et politisk spørsmål, og ikke et spørsmål om den enkeltes moral. Abortmotstanderne vil bruke enhver anledning til å angripe retten til sjølbestemt abort. Rollen til alle oss som ønsker fortsatt rett til selvbestemt abort er ikke å gå inn i tenkeboks med abortmotstandere. Vi må kaste kreftene inn og forsvare abortlova.

Ludvig Nessa holder tale på en anti-abortdemonstrasjon i Oslo i 1994 arrangert av Provita.

KONTANTSTØTTE

- frihet til hva?

Kontantstøtten er lansert av regjeringa under 80-tallets moteord valgfrihet. Men er 80-tallets mote noe godt redskap for å løse 90-tallets problemer?

Av Marte Ryste og
Kaia Storvik Hanssen

Fra og med 1.april 1998 skal foreldre med ett år gamle barn ha rett til å heve kontantstøtte i stedet for å bruke barnehager eller dagmammaer som mottar offentlig støtte. Vi har snakka med to førskolelærere som begge er småbarnsforeldre om kontantstøtte, kvinner og barn. Helga Tømmerbakke og Maja Reigstad har i hvert fall tenkt nøye over saken.

Kontantstøtte har blitt presentert under slagordet valgfrihet, og dette er vel noe de fleste småbarnsforeldre mangler?

Maja: Kontantstøtte er et gode så lenge du ikke har noe annet valg, når du er nødt til å være hjemme uansett. Og det er

for småbarnsforeldre er at det ikke finnes et barnehage tilbud.

Helga: Dessuten, valgfrihet for 36 000 kroner i året, er det noe valg? Hvis man ønsker å gi folk muligheten til å gå hjemme trengs det mye mer enn 36 000 kr. Det er ikke akkurat en lønn å leve av. At mange damer i omsorgsykker velger å ta kontantstøtte viser jo i alle fall en ting: lønna i disse yrkene er for lav. Jeg ser kontantstøtte som et steg videre for å bygge opp de private løsningene. Det eneste kriteriet er at du ikke skal bruke barnehage eller dagmamma som mottar offentlig støtte. Her finnes det muligheter for å fortsette med jobb, heltid eller deltid, og betale dagmamma svart, avtale løsninger med andre småbarnsforeldre og så videre. Det er klart du gjør det når du har lite penger.

Gir mer tid?

Mange foreldre har for liten tid til barna - er ikke kontantstøtte en fin måte å gi foreldre mer tid med barna sine på?

Maja: Kontantstøtte er i stedet for et godt barnehage tilbud til barn, ikke i tillegg til. Mange barn vil nok ha det strålende hjemme eller hos en dagmamma. Det største problemet med sånne løsninger er at det ikke finnes noen kontroll. Du kan være heldig å finne en god dagmamma som tar seg godt av barnet ditt, eller du kan få et elendig og kanskje direkte skadelig tilbud. Det er vanskelig å bedømme, og alt ansvaret for kontrollen ligger på deg sjøl. Det finnes heller ikke noe apparat for å ta seg av barna hvis dagmammaen er sjuk.

Helga: Dessuten har barn godt av å være i barnehager. De har godt av å være sammen med andre, og bygge opp sosial kompetanse. De seinere åra har det vært en rekke debatter om fleksible løsninger i barnehagene, at barna for eksempel skal

være der bare hver tirsdag og torsdag, et par timer hver dag eller lignende. Men alle disse debattene om barnehager og fleksible løsninger handler om foreldrenes behov. Hva med ungenes behov? De har behov for å treffe venner og få være sammen med dem. De har behov for kontinuitet i livet. Tilfeldige og fleksible løsninger er dårlige løsninger for barn.

Kontantstøtte for hvem?

Hvem tror dere vil velge kontantstøtte?

Helga: Jeg tror vi kan dele opp i to hovedgrupper. Den første gruppa er de som i utgangspunktet har tenkt å være hjemme med barna sine, uansett om de får kontantstøtte eller ikke. Det er nok i all hovedsak kvinner i familier med god råd. Den andre gruppa er de som tjener så lite at det faktisk lønner seg. Det kan være kvinner i dårlig betalte deltidsyrker, kvinner i distrikter, studenter osv. Mange vil nok forsette å jobbe samtidig også. Så har du det store midtsjiktet som vil fortsette å ha barna i barnehage. De som ikke har råd til at en av foreldrene skal gå uten jobb, men som tjener nok til at 36 000 kr. ikke er verdt å ta barna ut av barnehagen for.

Hvorfor får kontantstøtten så stor oppslutning som den får?

Maja: Debatten om kontantstøtte har ikke vært særlig redelig. For samtidig som regjeringa foreslår kontantstøtte, sier de at de mener at barnehager er veldig bra for barn. I tillegg har de valgt å betale foreldre for IKKE å ha barna sine i barnehage. Det er ikke særlig troverdig. Kontantstøtte og reglene for hvordan du får det, sender ut signaler om at barn har det best når de ikke er i barnehagen. Dette er helt sprøtt. Det er jo ikke sånn at du får penger for ikke å bruke offentlige sykehus for eksempel. Eller for ikke å gå på offentlige skoler. Og dette gjelder ikke bare de kommunale barnehagene, for nesten alle familiebarnehagene har også kommunal avtale.

Trenger mer tid med barna

Helga: Jeg tror det sier en del om tidspresset småbarnsforeldre lever under. Vi trenger mere tid med barna våre. Det er et alvorlig problem, og noe som må tas på

Maja Reigstad

(Foto: Erik Kruse)

faktisk virkeligheten når du ikke har barnehageplass. Til tross for løfter om utbygging av barnehager, er dekningsgraden for barnehager i Norge lav, særlig for de minste. Vi kan først snakke om valgfrihet når det er full barnehagedekning. Det største problemet

alvor. Det er ikke bra for barn å leveres i barnehage kl. 7.30 hver morgen og være der til kl. 17.00-18.00 hver ettermiddag. Barn og foreldre må ha tid til å være sammen. Derfor får kontantstøtte respons. Når du lever med dette stresset hver dag er det lett å tenke: Det er bedre å være hjemme.

Maja: Dessuten har Krf fått mye respons i spørsmålet om en ny moraldebatt og omkring Verdikommisjon. De har truffet en del folk hjemme ved å snakke om de nære tinga. Vi har ikke noen lang tradisjon for å ha barn i barnehage i Norge. Det ligger kanskje litt i den norske folkesjela at det er best for barn å være hjemme. Kanskje forestiller mange seg en slags drøm om at det burde være sånn som 50-åra. Men ting er annerledes nå. Barna kan ikke leke fritt ute i byene, det er ikke mange andre barn å leke med. Og kanskje ikke alt var så supert for barna på 50-tallet heller.

Helga: Jeg mener oppslutninga rundt kontantstøtte sier noe om hvorfor kravet om 6-timers arbeidsdag er så viktig.

6-timersdagen mot kontantstøtte - er det er viktig kvinnekraft?

Helga: Ja. For kontantstøtte koster

masse penger. Dette er penger som heller kunne vært brukt for eksempel til å finansiere 6-timers dag for småbarnsforeldre. Noe som hadde tatt hensyn til foreldrenes behov for mer tid og overskudd til både seg sjøl og ungene, og gir ungene et godt pedagogisk tilbud i barnehagen.

Maja: Det har faktisk vært fremma lignende forslag før, blant annet av Longva utvalget, men alle andre forslag til løsning enn kontantstøtte har blitt blankt avvist som urealistiske og alt for dyre.

Vil kontantstøtten få noe å si for kvinners plass i yrkeslivet?

Maja: Det er vanskelig å si noe om dette enda siden kontantstøtten ikke har trådt i kraft. Her må vi vente å se på hvor mange og hvem som vil velge

kontantstøtte. Men det er i alle fall sikkert at det vil bli damer som går hjemme med barna det ekstra året, for det er damene som tjener minst i utgangspunktet. Jeg tror det kan bli vanskelig for disse damene å komme tilbake i arbeidslivet etter 2, eventuelt 3 år hvis kontantstøtten blir utvida. Får du barn i tur kan dette bli til sammen bli 5-6 år. Da blir det tøft å komme tilbake igjen i yrkeslivet.

Vil det si at kontantstøtte i virkeligheten fører damene tilbake til kjøkkenbenken?

Helga Tømmerbakke

(Foto: Erik Kruse)

Helga: Det kan du ikke si. Damene har jo aldri forlatt kjøkkenbenken. Kjøkkenet og hjemmet er jo vårt ansvar selv om vi går på jobb og tjener egne penger. Men de som velger kontantstøtten vil nok få hus og oppvask på kjøpet. For du går jo ikke bare hjemme når du passer på barn. Da skal du jo gjøre alle de andre tinga i tillegg.

Er kontantstøtten et tilbakeskritt for kvinnekampen?

Helga: Jeg vil si at det er det. "Gratis barnehager for alle barn" er noe kvinner har sloss for i mange år. Vi har fått til en del bra når det gjelder flere kommunale barnehager, selv om det på langt nær er godt nok. Nå skal du få betalt for å ikke bruke barnehager. Det er jo helt bakvendt.

Anmelder barneporno

I januar i år troppet Johanne Bergkvist fra Rød Ungdom opp på Oslo Politikammer for å politianmelde ukeavisa Søndag Søndag for å reklamere for barneporno.

Av Martin Raknerud

Bakgrunnen for anmeldelsen var en annonse i Søndag Søndag som reklamerte for filmer fra "Videoklubbene". Spesielt var det annonsen for filmen «Mr. Max hardcore» hvor "Mr. Max" i følge reklamen tar "små, trange orientalske piker" i Burma, som vekke oppmerksomhet.

- Annonser som denne typen bidrar til å flytte grensene og fortelle folk at det er spennende og opphissende med "små trange jenter", mener Johanne.

- Når Søndag Søndag trykker annonser av denne typen er det rein propaganda for barneporno, og det går ikke an å gjemme seg bak at det bare var en annonse.

Det er ikke første gangen Søndag Søndag er i dårlig lys. Tidligere har "søndagsavisen" både blitt anmeldt av AUF i Hedmark og klaget inn til Likestillingsombudet av ansatte ved Bragernes Behandlingshjem i Drammen. Det finnes heller ingen grunn til å tro at dette er noe engangstilfelle; tvert imot tyder ting på at Søndag Søndag baserer store deler av sin økonomi utifra rein hallikvirksomhet for porno og prostitusjonsindustrien.

- Selv om Søndag Søndag kanskje aldri blir dømt i denne saken er det likevel viktig at man ikke bare blar om til neste side når man ser annonser og reklame som dette, mener Johanne.

- Aviser og ukeblader som Søndag Søndag skal ikke få profitere på salg av kvinner på denne måten uten at de møter motstand. Vi oppfordrer alle til å markere avsky mot "legale" blader som tjener penger på denne måten, enten det er gjennom politianmeldelse, abonnementsoppsigelse eller andre aksjoner.

JENTER I ARBEID

Jenter blir taparane når privatisering, auka marknadsliberalisme og råare kapitalisme får rå grunnen i Noreg . Vi merker utviklinga på skulen, arbeidsplassane og ellers i samfunnet. Difor må vi reisa jentekampen på alle område. For vi har ikkje tenkt å tapa. Vi skal slå

Av Wenche With

På 90-talet har privatiseringa stått sentralt. Alt ein kan tena pengar på skal ut på marknaden. Dette har vi sett gjennom m.a. A/S-ifyinga av store statsbedrifter som Telenor, post og NSB. I kommunane har kommunale tenester blitt sett bort til privat verksemd. Dette får store konsekvensar for kvinnfolk i arbeid, ettersom offentleg sektor er arbeidsplass for meir enn halvparten av dei yrkesaktive kvinnfolka i Noreg.

Det er særskildt to store konsekvensar ved privatiseringa ein kan peika på: Retten til løna arbeid for kvinnfolk blir redusert, og tilbudet på helse og sosialsektoren blir dårlegare. Avdi kvinnfolk jamnt over får lågare løn enn mannfolk, vil kvinnfolk bli hårdast råka av at helse- og omsorgstilbod blir

omsorgsarbeid i familien. Der offentlege tilbod manglar, noko som etter kvart ikkje har blitt uvanleg i t.d. distrikta, vil dette gå utover kvinnfolk sin rett til løna arbeid.

Trippeltarbeidande

I distrikta får privatiseringa store konsekvensar for prinsippet om spredt busetting. Det er kvinnfolka som representerer det stabile elementet og det bufaste i distrikta. Medan mannfolk i større grad har vore og er pendlarar til bygg og anlegg, fiskarar, sjømenn osv, er det kvinnfolka som sørgjer for at lokalsamfunnet er levande. Det er dei som er hjørnesteinskjønnnet i distrikta. Det er dei som underviser ungane på skulane. Det er dei som arbeidar i helse/omsorgssektoren og tek seg av sjuke og gamle.

Når norsk EU-tilpassing og sentralisering no fører til

redusert, bornehageutbygginga blir stogga eller privatisert og skuleklassar slått saman, so er det klart at dette fører til arbeidsløyse millom kvinnfolk i distrikta. Innskrenkingar i offentleg sektor vil ikkje berre føre til at retten til arbeid for kvinnfolk blir svekka, men og til ei forverring av arbeidssituasjonen til dei som framleis kjem til å ha yrket sitt der.

Kvinnerørsla har lenge prata om dobbeltarbeidande kvinnfolk. Det som er illevarslande no er at vi går mot ei utvikling kor kvinnfolk blir trippeltarbeidande. Auka arbeidsmengde og press på jobben vil føra til at kvinnfolk vil arbeida for to på arbeidsplassen, på same tid som dei framleis vil ha hovudansvar for hus og heim.

Deltid og anbudsarbeid

For å seia noko meir om kva for ei utvikling vi kan venta oss frametter kan det vera nyttig å sjå på tilhøva for kvinnfolk i EU. Næringslivet her nyttar mange verkemittel for å tyna kvinnfolk og gjera produksjonen meir lønsam:

- 1) Næringslivet satsar i større grad på automatisering.
- 2) Verksemd blir flytta til lågkostnadsland, sær om dei bruker ufaglært arbeidskraft.
- 3) Erstatting av fast tilsette med meir laust tilknytt arbeidskraft har auka, og folk vert tilsatt på deltid, og gjerne med ubekvem arbeidstid og nyttinga av

sesongarbeid har breidd om seg.

4) Arbeidsoperasjonar blir sett bort til underleverandørar og heimearbeidarar.

Alle desse verkemidla har i EU slått hardt ut i kvinnedominerte yrke, og vi ser det skje i aukande grad i Noreg.

Daglegvarehandelen sitt krav om utvida opningstid er eit typisk døme på dette. Eit anna døme er bortsetting av til dømes reinhald og kjøkken på offentlege sjukehus til underleverandørar, oppgåver som før var ein del av verksemda på offentlege sjukehus.

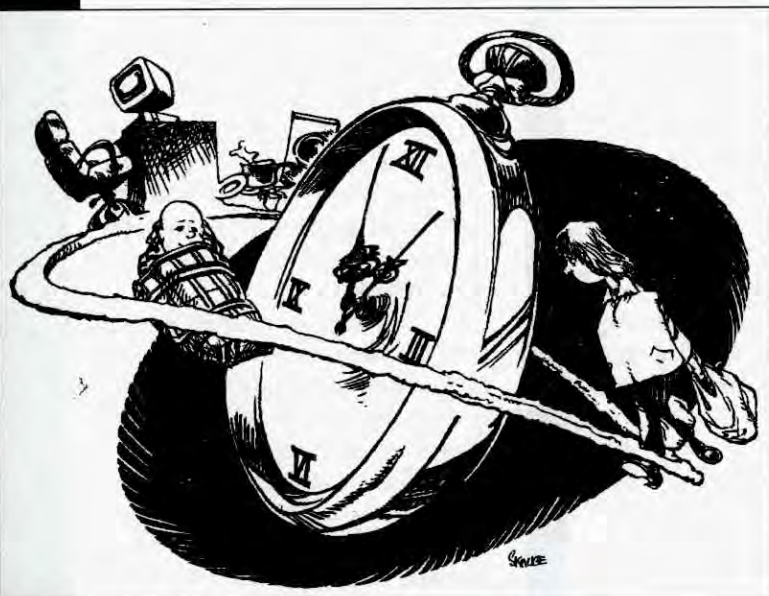
A-typisk arbeid

I åra 1986-89 vart det skapt 5,5 mill. arbeidsplassar i EU. Kvinnfolk fekk 70% av desse jobbane. Men ser ein litt nærmare på statistikken finn ein ut at heile tre fjerdedelar var deltidsjobbar. A-typisk arbeid reknast som alle formar for deltidarbeid, ulike midlertidige arbeidskontraktar, sesongarbeid, skiftarbeid, helgearbeid, betalt heimearbeid og svart arbeid. Denne typen arbeid er allereide sær utbreidd i dei typiske kvinneyrka i Noreg. Vi har t.d. dei deltidarbeidande kvinnfolka i helseomsorgen. Heile 40% av sjukepleiarane, og 70% av hjelpepleiarane arbeidar deltid. Dels grunna store fysisk og psykisk press i jobben, men òg avdi det er deltidstillingar som utlysast i desse yrka.

Det som kjenneteiknar denne formen for deltidarbeid, er at dei tilsette jamvel jobbar heiltid i form av overtid. Men overtidsbetaling er det ikkje snakk om. Overtidsbetaling får

dyrare (noko som blir ei fylgje av privatisering), og kvinnfolk vil bli meir bundne til gratis

innskrenking i offentleg sektor, og lokale sjukehusavdelingar stengast, heimehjelpa blir

du ikkje med mindre overtida overskrid timane for heil stilling.

So har vi dei skiftarbeidande kvinnfolka i daglegvarehandelen, som heller ikkje har krav på full jobb. Kapitalistane bak dei store daglegvarekjedane har funne ut at det er mykje rimelegare å tilsette mange som ekstrarhjelper. Desse har ikkje krav på hverken helgetillegg eller kveldstillegg. Og om dei unge jentene som arbeider som ekstrarhjelper protesterer, kan sjefen gje dei sparken på dagen. Oppseiingstid på ein dag er vilkåra daglegvarebaronane tilbyr unge jenter som søker jobb. For ikkje å snakka om alle dei innanfor hotell-og restaurant-bransjen, som ikkje har kontrakt i det heile.

Ikkje berre får dette konsekvensar for dei kvinnfolka som er på desse arbeidsplassane med dårleg arbeidstid og arbeidsvilkår, men òg for kvinneleg fagkamp i det store og heile. A-typisk arbeid undergrev ein sterk fagkamp, noko som igjen får konsekvensar for typiske kvinnekraft; som kravet om ei løn å leve av, seks-timers arbeidsdag m.fl.

Unge jenter i arbeid

Perspektivet på denne samfunnsutviklinga må vi ha med oss i jentekampen, avdi svekka rett til sjølvstendig økonomi for kvinnfolk får store ringverknader for alle område av kampen for frigjerjing. Dels avdi nedbygging av offentleg sektor rører ved unge jenter sin kvardag gjennom svekka tilbod, som t.d svekka ungdomshelseteneste og innskrenka helsesøster-tilbod på skulane. Samstundes vil mange jenter finna seg sjølve i nett denne arbeids- og livssituasjonen i framtida. Jenter tilsette i a-typisk arbeid har usikre arbeidskontraktar og er ikkje knytt til arbeidsplassen sin på same måte som fast tilsette. Mange unge jenter arbeidar for å spe på studieinntektene, og har ofte kort fartstid på arbeidsplassane. Å mobilisera unge jenter til opprør på arbeidsplassane er difor vanskeleg. Ein kan samanlikne det med eit sjakkbrett kor spelaren er arbeidsgjevaren og dei unge jentene brikkene, kor reglane vert fastsette av spelaren. Om ein av brikkane freistar endra reglane, kan ein vera sikker på at denne brikken blir skifta ut i neste omgang.

Med aukande arbeidsløyse finst det jamvel so mange andre brikker som vil stå på brettet. Det må vere ein prioritert del av jentekampen å få inn ungjente-perspektivet i den faglege kvinnekampen, utfordra fagrørslene til samarbeid, og utfordra dei til å utvikla politikk på t.d. korleis unge jenter og kvinnfolk blir sette opp mot kvarandre i arbeidslivet.

Som fylgje av Reform 94 vart det gjennomført drastiske samanslåingar av grunnkurs. Hardast gjekk det utover dei

jentedominerte studieretningane og yrkeslinene. Husflids- og estetiske fag, frisørlina m.a. vart slått saman. I alt 13 grunnkurs vart slått saman til eitt fag, kalla formgjevingsfag. Det same gjeld helse- og miljøutdanninga, som no har blitt organisert sånn at du får litt opplæring i husstellsfag, litt i hjelpepleiar-utdanning, litt heimhjelp og litt sjukepleiar. Når ein slår saman desse yrkesretningane for å spara pengar er det klårt at utdanninga får eit dårlegare kvalitativt innhald.

Jenter som kan litt av alt

Soleis har vi fått ei jentedominert utdanning som står i tråd med den yrkessituasjonen dei seinare vil møte. Vi får jenter som kan litt om alt innanfor helse, miljø og omsorg, og som kan brukast til alt. Heilt i tråd med kravet om fleksibilitet ein finn ellers i samfunnet. Jentene blir ein underbetalt reservearme som kan flyttast rundt omkring etter som det passar, sokalla mobil arbeidskraft.

Desse jentene vil spara staten for enorme pengesummar kvart år med sitt omsorgsarbeid. Dei lerer akkurat nok til å pleia gamle svigermødre som ligg i kø for å koma inn på gamleheimen, men søpass lite at dei ikkje kan få ein skikkeleg jobb. Utdanninga blir akkurat so lite spesifisert at desse jentene ikkje får fagtilknytting. Dette vil spela ei viktig rolle seinare om dei skal kunna setja hardt mot hardt i ein arbeidskonflikt.

Jenter - organiser dere!

Vi treng ein jentefront som kan freista gripa det potensialet og den sprengkrafta som ligg i å organisera jenter på yrkesskulen og i arbeid til kamp. Det er viktig at dette arbeidet skjer i samarbeid med dei kvinnelederte fagrørslene. Det er viktig å synleggjera samanhengen mellom sosialisering og utdannings- og yrkesval. Vi må arbeida for å avsløra skuln som institusjon for å halda oppe skildnadane mellom kjønn og klasse. Vi må politisera dei problema jenter møter på skuln i dag. Problem som for dei fleste jenter har status som private problem i dag.

Åtaka på dei yrkesretta utdanningane kan berre stogkast om vi jenter sloss for å avsløra rasinga av dei tradisjonelle jentelinene. Vi må arbeida mot at styresmaktene innfører fleksibilitet gjennom billigare løysingar i dei tradisjonelle jentelinene. Berre gjennom auka medvit og kollektiv kamp kan vi jenter få ei skikkeleg yrkesretta utdanning, organisasjonsrett og ordna arbeidstilhøve.

Røde Fane

TIDSSKRIFT FOR MARXISTISK TEORI OG DEBATT

Du abonnerer vel?

Hvis du vil abonnere på Røde Fane, som kommer med fire nummer i året, sender du kr. 180 til:

Røde Fane,
PB. 124, Sentrum,
3257 Larvik
Postgiro 0804 220 8478.

Er du skoleelev og under 20 år, er prisen kun kr.50!

Du kan også klippe ut og sende inn denne slippen:

JA, jeg vil abonnere på det marxistiske tidsskriftet, Røde Fane.

Navn:
Adresse:
Telefon:
E-post:

Noen tjener på det!

Læringskrisa er bare ett av eksemplene på at Reform 94 aldri ble laget av hensyn til elevene.

Av Tonje Johansen

Reform 94 ble gjennomført for at arbeidskraften skulle tilpasses næringslivets behov. Det skulle skapes en mer fleksibel arbeidstokk.

På yrkesskolene ble antall grunnkurs redusert fra 113 til 12. Dette har ført til en kraftig svekking av fagutdanningen. Antall almenfaglige teoritimer ble samtidig økt. Begrunnelsen var at elevene seinere skulle ha mulighet til å ta studiekompetanse.

Yrkesskolene har alltid vært et alternativ for elever som er lei

videregående utdanning og rett til lærlingeplass etterpå. Myndighet-ene forstod fort at dette var et løfte de ikke klarte å oppfylle. Isteden fant de på å opprette et ekstra år, et VK-2, for yrkessfagene. I løpet av dette året skulle de elevene som ikke fikk lærlingeplass få mulighet til fagutdanning på skolen.

Mange spådde at dette kom til å bli en fiasko. Det var ikke skolebygninger til disse elevene, lærerene manglet kompetanse og det fantes ingen læreplan. Disse elevene ble aller hardest rammet av regjeringens fleksibiliseringspolitikk.

Oppbevaringsanstalt

Dagens VK2-utdanning er en oppbevaringsanstalt som blir brukt for å holde de unge unna arbeidsløsheten. At VK2-utdanningen ikke holder mål har vi fått bekreftet nå som det første kullet med VK2 elever

av dette, de gjør ingenting for å bedre situasjonen.

I 1996 var det første kullet med reformelever ferdig på skolen. Da var det i alt 15207 elever som søkte om læreplasser ved norske bedrifter. Bare 9451 fikk læreplass. Av de andre ca. 5000 elevene var det bare litt over 2000 som fikk tilbud om VK2-utdanning. Dette betyr at omtrent 3000 elever som var lovet et tilbud ble sviktet av myndighetene. Dette er fullstendig uakseptabelt.

Ungdomsgaranti?

Samtidig med Reform 94 lanserte regjeringen sin "ungdomsgaranti", som skulle fjerne all arbeidsløshet blant ungdom mellom 16 og 19 år. Man kan jo si at de langt på vei klarte dette, men *hvordan* var det de klarte det? Reform 94 tvinger skoleelevene til å ta sin videregående utdanning i løpet av de fire første årene etter de har gått ut av ungdomsskolen. Ungdommen jages inn i skolen så regjeringen skal slippe arbeidsløse mellom 16 og 19 år.

Samtidig som arbeidsløsheten har gått ned i denne aldersgruppen har den steget tilsvarende blant ungdom som er eldre. For folk utafor "reformalder" har ikke rett til utdanning. De som er for gamle har ingen rettigheter, og får derfor ikke hjelp fra fylkeskommunene. Det myndighetene egentlig har fått til, er å skyve alderen på de arbeidsløse opp et par år.

Kvinnefiendtlig reform

Det er i Norge i dag mange hjemmевærende kvinner uten utdanning. Disse har nå i stor grad mistet sin mulighet til å bli yrkesaktive. Det nye utdanningssystemet hindrer dem i å ta utdanning i voksen

alder for så å gå ut i arbeidslivet.

Hvis en jente blir gravid etter ungdomsskolen eller i løpet av disse fire årene, og derfor må ta en pause i utdanningen, mister hun retten til plass i videregående skole. Den nye utdanningsreformen er kvinnefiendtlig.

Det er i de kvinne-dominerte yrkene, som helse og sosial og barne- og ungdomsarbeid, at det er mest ekstrem mangel på lærlingeplasser. Dette fører til at de blir henvist til VK2, og går ut med et fagbrev som er langt dårligere enn det de hadde fått med lærlingeplass.

Men det funker for NHO

Læringsystemet fungerer som en sorteringsmaskin for kapitalen og myndighetene; det gjør at de kan tilpasse utdanningssystemet slik at den arbeidskrafta som utdannes stemmer med deres behov. Og det sorterer de "ubrukkelige" fra de som får læreplass og dermed større sjanse til å få fast arbeid. Utdanningen er slik at vi senere i livet skal være mest mulig "fleksible", og lettere å omskolere etter eiernes behov og ønsker. Dette vil vi ikke godta!

Rød Ungdom vil ha en utdanningspolitikk bygd på behovene til folk flest, ikke behovene til en liten klikk med styrtrike aksjeeiere. Vi arbeider for en mer rettferdig skole *her og nå*, men først og fremst: Vi kjemper for et folkestyrt samfunn hvor vi *slipper* å danse etter eiernes pipe fordi ingen lenger har rett til å være "eier" og leve av andres arbeid. Først da blir det mulig å lage en skole bygd på behovene til det store flertallet, tilpassa hver enkelt elev.

Mer om læringsordninga i Rebell nr. 5-96 og 2-97

av teori og som ønsker en mer yrkesrettet utdanning. Yrkessfagene som et alternativ for disse elevene er i ferd med å forsvinne.

VK2: fiasko

Reformen skulle sikre alle "reformelevene" rett til

har tatt fagprøver. Strykprosenten ligger på rundt 50%, og i enkelte fag er det 100 % stryk. Dette er en skremmende økning fra årene før reformen. Det verste er at myndighetene har startet nye VK2-kurs uten å ha tatt lærdom

GJØR NOE MED SKOLEN!

Vil du kjempe for en bedre skole? Er elevrådet et supperåd? Vil du drive radikal skolepolitikk og trenger noen råd? Rød Ungdom hjelper deg!

Av Sigrid Staurset og Erik Kruse (foto)

Etter nyttår kommer RU med et eget hefte om skolepolitikk.

-Det skal være ei håndbok i radikalt elevrådsarbeid og radikal skolepolitikk. Det sitter mange RU'ere i elevråd rundt i landet, men denne skal ikke bare være for dem, men for alle som vil kjempe for at elevene skal få det bedre på skolen, sier Eivind V. Rutle til Rebell. Han er skolepolitisk ansvarlig i Rød Ungdom og jobber med det nye heftet.

Vil hjelpe folk

-Hovedgrunnen til at vi lager det, er at vi vil hjelpe folk som vil gjøre noe med skolen i dag. Heftet er skrevet av mange forskjellige folk i RU som har jobbet med skoleaksjoner og lignende, og ellers folk som har gått på skole og engasjert seg. Vi har samla masse erfaringer fra folk som har arbeidet med skolepolitikk, for at ikke alle skal måtte finne opp kruttet på sin skole hver for seg.

- *Hvem er heftet beregna på, hvem trenger det?*

- Alle skal kunne bruke dette heftet, det skal ikke bli tungt. Det er kanskje litt arrogant å si at alle trenger det, men alle kan iallefall ha nytte av det.

- *Hva er galt med skolen i dag, siden vi trenger et slikt hefte?*

-Det er mye som er galt med skolen, men det viktigste er at den har altfor lite penger, at det bare blir skjært ned og skjært ned. Politikerene liker jo å si at vi har lik rett til utdanning, men i praksis har mange ikke råd til videregående utdanning. Stipendene er for små, Pappas Lommebok bestemmer om du kan få den utdanninga du gjerne vil ha eller ikke.

Færre skoleplasser

Det blir færre og færre skoleplasser. Er du over 19 år har du ikke lenger lovfesta rett til utdanning. En annen ting er

karaktersystemet; det skaper et stort konkurransepress og gjør folk om til tall.

Heftet presenterer en rekke viktige og rettferdige krav, med argumentasjon og informasjon rundt kravene. Det skal være med en masse ideer om hva elevene kan gjøre, som underskriftskampanjer, streik og bruk av media. Det er også en del eksempler fra tidligere aksjoner, f. eks en "doaksjon" på Manglerud og en skolestreik i Møre og Romsdal. I tillegg skal det inneholde tips til hvordan man kan jobbe gjennom elevråd.

Elevråd?

- *Elevrådet, sier du, men mange steder fungerer det ikke i det hele tatt. Er det noen vits i å bruke tid på elevråd?*

- Ja, og det skriver vi om i heftet. Elevråd i seg selv behøver ikke å være en radikal ting, og de fleste skoleadministrasjoner synes det er veldig greit at de veit hvor de har elevene, dvs. i et elevråd som diskuterer skolegensere. Målet med dette heftet er å hjelpe folk å lage elevråd som slett ikke er ufarlige skolegensersupperåd, men tvert imot kamporganer for elevenes interesser og rettferdige krav, avslutter Eivind.

Dette er noen av krava som blir presentert i RUs skolepolitiske hefte:

- Gratis lærebøker
- Lovfesta rett til lærlingeplass
- Studiefinansiering
- PC og nett til alle elever
- Rett til førstevalg
- Mindre teori på yrkesfag
- Lovfesta rett til videregående utdanning for alle
- Nei til sentralisering/storskoler
- Nei til papirpenger
- Skikkelig innelima og arbeidsmiljø
- Hygienekrav (dopapir, såpe på do osv.)
- Elevdemokrati
- Jentekrav (pornofri skole osv.)
- Antirasisme

Heftet inneholder også stoff om skolens rolle i klassesamfunnet, Reform 94, om elevorganisasjonene og en masse tips til aktivitet, organisering og aksjoner.

UNGDOMSHUS NO!

Eit skrømt er på ferde i Noreg - det illsinte ungdomsskrømtet. I løpet av det siste året, har ungdom over heile landet gått saman og kjempa for retten til ein plass å vere. Og det finst dei som tykkjer sånt er langt skumlare enn gjenferd og skrømt.

Av Jørgen A. Strickert

Ei rekkje stadar i Noreg byrja ungdom å samle seg og reise det rettvisse kravet om ein plass å vere. Arbeidsmetodane varierte frå stad til stad, men måla var stort sett dei same: Brukarstyrde aktivitetshus med øvingslokaler, kafear, ateliér for unge kunstnarar og møteplass for politiske ungdomsorganisasjonar. Eit anna poeng har vore at husa må vere rusfrie; eit alternativ til gatelangs-vandringa. Kampane synta at sint ungdom som står saman er ei sterk kraft som makta ikkje kan oversjå.

Moss

-I Moss går kravet om ungdomshus 30 år tilbake. For omlag eit år sida, vart det imidlertid fart i sakane, fortel Lars frå Moss Raud Ungdom, som har jobba mykje med ungdomshus.

Då gjekk 20-30 ungdomar saman og samla inn 1500 underskrifter som slutta opp om kravet. Som lyn frå klår himmel, tilbaud Folkets Hus i Moss eit av bygga sine til ungdomen. Ei stund såg det likevel myrkt ut, då ingen ville finansiere sjølve drifta av huset. Etter mykje om og men gjekk imidlertid kommunen med på å gje 250 000 kroner til prosjektet, som no er blitt eit glimrande og sentralt hus, med kafé, konsertar og 11 kontor som huser ymse ungdomsorganisasjonar.

Sandefjord

I Sandefjord finst det allereide eit

"ungdomshus", det såkalla "Brydeslottet". Det er eit kommunalt og lite brukt hus. Ungdom i Sandefjord vil ha eit hus dei styrer sjølve, med m.a. kafé og hiphop-verkstad. Eit hus kor dei ikkje blir overstyrt av politikarar og byråkratar.

-Vi fann m.a. ei gamal mølle kor ein mc-klubb tidlegare hadde haldd til som egna seg særst bra, seier Ida frå Sandefjord RU.

- Kommunen reiv heile røkkelet, og no er det få gode alternativ att. No jobbar ungdommane for å få ein del av "Brydeslottet" som sjølvstyrt aktivitetshus.

Elverum

20 år er gått sidan folk i Elverum byrja prate om ungdomshus, og kommunestyret er etter kvart kome etter og blitt samde i ungdomskravet. Ungdomane har fått det gamle Telenor-bygget og har starta jobbinga for fullt - no er det berre pengane som manglar. Etter kvart skal det bli både kafé, rockeverkstad og kontorlokale der, og Elverum Natur og Ungdom har allereide flytta inn. No er det opp til kommunen å samle seg til å hoste opp dei naudsynte spenna.

Askim

Etter at kulturverkstaden i Askim vart nedlagd sumaren '96, sto det lenge eit tomt hus i byen.

-Vi var i gang med arbeidet for å få opna ungdomshus i den gamle

kulturverkstaden, då det plutsleg vart kjend at kommunen gjekk med planar om å selje huset til eit firma, for under marknadsverdi, fortel Einar frå Askim RU. Avsløringa av dei hemmelege papira vart slått stort opp i pressa, og ungdommane gjekk i gong med ei underskriftskampanje.

- I februar får vi vite kva som kjem til å skje, seier Einar.

Tromsø

Etter gatekampar og okkasjonar på 70-talet, fekk ungdom i Tromsø det digre trebygget Brygga, i nærleiken av sentrum, til disposisjon. I 1993 vart imidlertid ungdomshuset på Brygga stengd, og ei aksjonsgruppe vart snart skipa for å kreve huset tilbake.

- Vi har fått to latterlege tilbod frå kommunen og i oktober/november i fjor gjekk vi lei av papirmølle og bindersflytting og okkuperte formannskapskontora, fortel Marte, leiar i Tromsø RU. Medan kommunen trekk ut tida og fortel kor lite pengar han har, held ungdomane fram kampen for eit brukarstyrt aktivitetshus for ungdom i Tromsø.

Ålesund

Også i Ålesund har Raud Ungdom tatt grep om organiseringa av kampen for aktivitetshus. I sist Rebell skreiv vi om tilskipingsmøtet til Aksjon for allaktivitetshus, kreative aksjonar, bra presseoppslag og politikarar på gli og no kan Elin frå Ålesund RU kunngjere at arbeidet har tatt seg opp igjen etter ein liten pust i bakken.

- Vi har sondert terrenget etter husalternativ og har m.a. funne Pinsemeinigheita sitt bygg som dei skal selje. Vi er mange folk på møta og gjer oss ikkje før Ålesund har ungdomshus, seier ho.

Trondheim

Kampen som går føre seg i Trondheim

Ungdom okkuperer fabrikk i Strømmen

Ca. 50 ungdommer okkuperer fabrikkbygning ved Sagdalselven i Strømmen. De- ges hensikt med okkasjonen seg et sted å være. Fabrik- k- er her, som ved lignende ak- bygningen er kjøpt av Skeds- sj- sjonar i andre byer, å skaffe mo kommune for fdrivning. dalselven i Strømmen. De un-

skil seg frå mange av dei andre kampane i landet på fleire måtar. For det fyrste er dette ein kamp ikkje berre for eit brukarstyrd aktivitetshus, men òg for rimelege bustadar for ungdom.

Nikolai frå Trondheim RU sit i pressegruppa til aksjonskomiteén og fortel kvifor dette er viktig.

- I Trondheim kan husa ungdom har råd til å bu i teljast på to hender, og dei ligg i den rivingstruga bydelen Svartlamø'n. Difor er billege, sentrumsnære bustadar eit viktig ungdomskrav, her som elles i landet, seier Nikolai.

- Dessutan vil vi at folk skal bu i det brukarstyrde aktivitetshuset, av di det vil sikre driftskostnadane. På det viset er vi sjølvfinansiert og slepp innblanding frå kommune og andre gamle tanter.

Trondheims-saka er også annleis av di ho førde til den lengste husokkupasjonen i Noreg på lang tid.

Okkupasjon

Den 17. oktober i fjor gjekk ei handfull ungdommar inn i Innherredsvegen 2d i midtbyen, etter å ha prøvd å koma i dialog med kommunen i fleire månadar. I løpet av fem veker vart det store, tomme huset pussa opp og gjort mulig å bu i av opptil 150 ungdommar, kor fleirtalet var uorganiserte som aldri hadde vore med i noko politisk organisering før.

-Innherredsvegen var ein liten politisk vekking i Trondheim, seier Nikolai. -Okkupasjonen danna grunnlaget for ein ny generasjon politisk aktive ungdommar.

Okkupasjonen førde samstundes til at ungdomane etter kvart kom i ein slags dialog med politikarane, som no måtte forhalde seg til eit okkupert hus og fleire titals forbanna ungdommar som var villige til å forvare det. Kommunen gjorde det klårt for okkupantane at Innherredsvegen 2d var utelukka. Der skulle det rivast og ryddast parkeringsplass, må vite. Ein annan mogleg grunn kan sjølv sagt vere at

Trondheim sitt svar på Aker Brygge, eit kaksepall på Nedre Elvehavn, skal byggjast eit steinkast unna. Det gjer seg så dårleg med ein sånn skamplett midt oppi alt det herlege.

Politiaksjon

Måndag 24. november dro 11 av okkupantane på vitjing til Trondheim Bygg- og eiendom sine kontor i Holtermannsvegen. Der sat dei seg ned og krevde ein skikkeleg dialog med eiendomssjef Tone Valmot. Det vart ikkje aktuelt og etter trugsmål av ymse slag og fire timars kontorokkupasjon, kom politiet med køller og jarn og arresterte heile gjengen og kasta dei på glattcelle. Der fekk dei sitte i fire timar og tenkje over sine syndar, medan trondheims politiet (for høvet forsterka av kompisar frå anti-terror avdelinga i Oslo) tømte Innherredsvegen for plagsomme okkupantar. Fem vekers opp-pussing, maling og innreiing vart effektivt avsluta av 50 svartkledde som gjekk hardt til verks og gjorde huset umuleg å bu i.

I tida etter okkupasjonen har aksjonskomiteén hatt allmøte kvar veke og har takka nei til fire tilbod frå kommunen. Det høyrast kanhende bråkjevt ut, særleg om ein les borgarposten Adresseavisa, men dei gode forslaga frå Trondheim kommune kan diverre teljast på ei amputert hand. Politikarane og byråkratane reikner seg no ferdig med saka, og Høgre-ordførar Marvin Wiseth har sagt at så lenge han sit med klubba og kjedet og Høgre med makta kan ungdomen berre gløyme å få noko hus. Dette er heilt i tråd med politikken til ungdomsorganisasjonen, som gjekk ut i Adresseavisa og fordømte både okkupasjon og kravstore ungdommar. Også direktør i avdeling Kyrkje- og kultur reikner saka som eit lukka kapittel. Det gjer imidlertid ikkje illsinte ungdommar i Trondheim som har erfart at til sjuande og sist er det berre ein veg å gå; Tvers igjennom lov til siger under parola: Okkuper - ikkje aksepter!

Fellesaksjonen mot gasskraftverk er ett år:

GRATULERER!

Av Vigdis Hobøl

12. mars blir Fellesaksjonen mot gasskraftverk ett år. Nesten ett år etter at de fossile kraftverkene skulle vært på plass, er miljøvernerne fortsatt på offensiven.

Hva har miljøengasjert ungdom, biskoper, bestemødre, fagbevegelse og lokalbefolkninga i Øygarden og Tysvær til felles? Jo gjennom Fellesaksjonen mot gasskraftverk har de i løpet av et år snudd hele gasskraftsaken på hue: Fra å være en tilnærma død sak for folk med spesiell interesse for terrawatttimer og virkningsgrader, har gasskraftverka blitt en av de heiteste politiske sakene i Norge. De har fått trusselen om farlige klimaendringar er på den politiske dagsordenen.

Status

I mai 1997 skulle anleggsmaskinene ha vært på plass i Øygarden. På grunn av brei folkelig mobilisering har ansvarlige politikere blitt tvunget til å sette kjepper i hjula til utbyggeren, Naturkraft, og prosjektet er blitt utsatt. Framtida for gasskraftverka er fortsatt uavklart. Klarsignal for byggestart er blitt gitt, men eierne av Naturkraft har utsatt bygginga til de veit mer om hvilke rammevilkår de har. Dette besluttes blant annet gjennom føringene som legges i behandlinga av Grønn skattekomisjon og Klimameldinga i løpet av våren. I tillegg blir ikke en evt. utslippstillatelse gitt før i desember.

Sivil ulydighet

3500 menneske sagt seg villig til å bli med på sivil ulydighetsaksjoner hvis det blir bygd gasskraftverk. Sivil ulydighet betyr at en bryter loven i åpenhet for å forandre på en lov eller vedtak. Når folk flest ser seg nødt til å bryte loven av hensyn til miljøet og etterkommera våre, blir maktapparatet redde, og vil ikke bygge gasskraftverk. Derfor er det å få enda flere folk på listene og synliggjøre forberedelsene vi gjør, fortsatt det viktigste vi kan gjøre for å vinne fram. Ingen regjering skal våge å sette i gang bygging av gasskraftverk i Norge. Vi må stå på til gasskraftverka er skrinlagt en gang for alle.

Bli med i Rød★Ungdom!

- Jeg vil ha info om Rød Ungdom Jeg vil bli med i Rød Ungdom
 Jeg vil på bøllekurs (bare for jenter) Jeg vil ha info om sommerleir

Navn:

Adresse:

Postnr. Sted:

Alder:

Telefon:

Skole/Arbeidssted:

SEND TIL:

Rød★Ungdom
 Osterhausgt. 27
 0183 Oslo

KLASSEKAMPEN

Dagsavisa mot strømmen!

Hvis du er mest interessert i å lese om Clintons sexliv eller hvor i verden Spice Girls er på turne, er nok ikke Klassekampen avisa for deg. I ei tid hvor de fleste avisene er mest opptatt av hva kjendiser spiser til middag bringer vi deg nyheter fra en verden som ikke er fullt så såpeoperaaktig som den er på forsida av VG eller Dagbladet.

Vi skriver om den volden og utbyttinga som gjør at du kan kjøpe kaffe og andre råvarer fra den tredje verden billig. Vi er ikke stille når regjeringa sender oljemilliardene ut av Norge samtidig som de ikke «har penger til» å sørge for skikkelige klasserom så elever ikke blir sjuke. Eller når Yngve Hågensen mener at de som tjener minst ikke bør gå opp i lønn samtidig som de rike i Norge aldri har vært rikere.

Klassekampen er en avis for deg som ikke vil lukke øynene for urettferdighet. Motstrømsnorges dagsavis. Vi bringer deg den andre siden av det glamoriøse nyhetsbildet, sjølm om det ofte kan være ubehagelig.

Prøveabonnement:

Hver dag i 3 mnd. kun kr 400,-
Hver dag i 8 mnd. kun kr 780,-
Hver lørdag i 6 mnd. kun kr. 300,-

Introduksjonstilbud:

Hver dag i 12 mnd. kun kr 1470,-
Hver lørdag i 12 mnd. kun kr 580,-

Studenttilbud:

Hver dag i 4 mnd. kun kr 480,-
Hver dag i 10 mnd. kun kr 1200,-

Jeg vil lese om virkeligheten:

(Sett ring rundt abonnementet du ønsker)

Hver dag i 3 mnd. Hver dag i 6 mnd. Hver dag i 12 mnd. Hver lørdag i 6 mnd. Hver lørdag i 12 mnd.

Hver dag i 4 mnd. (Jeg studerer ved.....)

Hver dag i 10 mnd. (Jeg studerer ved.....)

Navn: _____

Adresse: _____ Etg. _____ Postnr. _____ Sted: _____

Tlf. _____ Signatur _____

Kan sendes
ufrankert i
Norge.
KLASSEKAMPEN
betaler porto

Svarsending
Avtale nr.
150 220/16

KLASSEKAMPEN
Grønland
N-0133 Oslo

KLASSEKAMPEN - hver dag